

พิชารงเจือบพื้นของเมืองค่าวิเศษคล้อไร่และเลดในเขตฯ ในสภาพสายน้ำลักษณะเดี่ยวต่อไป
จะเห็นขาว (Puntius gonionotus, Bleeker)
และไวน้ำแดง (Moina macrocota, Straus)



นายประยุทธ เจริญฤทธิ

ศูนย์วิทยบริการ

วิทยานินันท์เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตร์สหกรรมนานาชาติ

สหสาขาวิชาจิตวิทยาศาสตร์สภาวะแวดล้อม

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2535

ISBN 974-582-012-1

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

018700

SUBLETHAL EFFECTS OF MERCURIC CHLORIDE AND LEAD NITRATE IN SINGLE
SOLUTION ON Puntius gonionotus, Bleeker
AND WATER FLEAS, Moina macrocופה, Straus

Mr. Prayut Charoenkun

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for the Degree of Master of Science

Inter-department of Environmental Science

Graduate School

Chulalongkorn University

1992

ISBN 974-582-012-1

หัวข้อวิทยานิพนธ์ หัวเรื่องเจือบหลันของเมอร์คิวรีคลอไรด์และไนเตรต ในสกุลปลาตะเพียน
เดียวต่อปลาตะเพียนขาว (Puntius gonionotus, Bleeker)
และไวน้ำแดง (Moina macrocopa, Straus)

โดย นายประยุทธ์ เจริญกุล

ภาควิชา สหศึกษาวิชาชีววิทยาสาขาวิชาระสภาระสหศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรมนูญ ใจชนะบุราณนท์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.ดาวร วัชรากิจ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ไพรัช สายเชื้อ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.ธรรมนูญ ใจชนะบุราณนท์)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ เปรมจิตต์ แกนสอด)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ ปิยะธีรัชติวรกุล)



พิมพ์ด้นฉบับบทด้วยอวิภานนิพนธ์ถ่ายในกรอบเมืองไทยเพื่อเผยแพร่

ประยุทธ เจริญกุล : พิษร่องเฉียบพลันของเมอร์คิวริคลอไรค์และเลดในเครา ในสภาวะสารละลายเดียว ต่อปลาตะเพียนขาว (Puntius gonionotus, Bleeker) และไร้น้ำแคง (Moina macrocopia, Straus) (SUBLETHAL EFFECTS OF MERCURIC CHLORIDE AND LEAD NITRATE IN SINGLE SOLUTION ON Puntius gonionotus, Bleeker AND WATER FLEAS (Moina macrocopia, Straus) อ.ที่ปรึกษา : รศ.ดร.ธรรมนูญ ใจนันบูรณ์, 118 หน้า ISBN 974-582-012-1

ศึกษาพิษเฉียบพลัน และพิษร่องเฉียบพลันของสารละลายเมอร์คิวริคลอไรค์ และเลดในเครา ที่ต่างระดับความเข้มข้น ต่อปลาตะเพียนขาว (Puntius gonionotus, Bleeker) และไร้น้ำแคง (Moina macrocopia, Straus) ด้วยวิธีชีววิเคราะห์แบบน้ำนับนิ่งเปลี่ยนน้ำ ในสภาวะท้องปฏิบัติการ ข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์ความแปรปรวน ของการตอบสนองของสัตว์ทดลองในแต่ละระดับความเข้มข้น เปรียบเทียบกับกลุ่มควบคุมโดยใช้โปรแกรม SPSS-x ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

ผลการศึกษาพิษเฉียบพลัน พบว่า 96-h LC₅₀ ของปลาตะเพียนขาว ในสารละลายproto และสารละลายตะกั่วเท่ากัน 0.22 และ 70.2 มิลลิกรัมต่อลิตร ตามลำดับ ผลการศึกษาพิษร่องเฉียบพลัน เกี่ยวกับอัตราการใช้ออกซิเจนของปลาตะเพียนขาว ในสารละลายproto เข้มข้น 0.06 มิลลิกรัมต่อลิตร ในระยะเวลา 20 วัน และในสารละลายตะกั่วเข้มข้น 17.6 มิลลิกรัมต่อลิตร ในระยะเวลา 30 วัน พบว่ามีค่าต่ำกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ

สำหรับไร้น้ำแคง ค่า 48-h LC₅₀ ในสารละลายproto และสารละลายตะกั่วมีค่าเท่ากัน 0.009 และ 0.65 มิลลิกรัมต่อลิตร ตามลำดับ ผลการศึกษาพิษร่องเฉียบพลันมากกว่า ไร้น้ำแคงรุ่นที่ 1 ในสารละลายproto ความเข้มข้น 0.002-0.003 และในสารละลายตะกั่ว ความเข้มข้น 0.16-0.11 และ 0.06 มิลลิกรัมต่อลิตร ต่างมีจำนวนลูกตัวกว่ากลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม จำนวนลูกไวน้ำแคงเฉลี่ยของตัว เมียในรุ่นที่ 5 ในสารละลายตะกั่วทุกระดับความเข้มข้น มีจำนวนเพิ่มขึ้นจนสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ยังพบว่า ค่าความเข้มข้นของสารละลายproto และสารละลายตะกั่ว ที่ยอมรับได้ในแหล่งน้ำ (Maximum Acceptable Toxicant Concentration) มีค่าเท่ากัน 0.001 และ 0.04 มิลลิกรัมต่อลิตร ตามลำดับ

C225941 : MAJOR ENVIRONMENTAL SCIENCE

KEY WORD: SUBLETHAL EFFECT / MERCURIC CHLORIDE / LEAD NITRATE

Puntius gonionotus, Bleeker / Moina macrocoda, Straus

PRAYUT CHAROENKUN : SUBLETHAL EFFECTS OF MERCURIC CHLORIDE AND
LEAD NITRATE IN SINGLE SOLUTION ON Puntius gonionotus, Bleeker AND
WATER FLEAS, Moina macrocoda, Straus. THESIS ADVISOR :

ASSO.PROF. THAMNOON ROCHANABURANON, Ph.D. 118 pp. ISBN 974-582-012-1

Acute and sublethal effects of mercuric chloride and lead nitrate solution at difference concentrations on Puntius gonionotus, Bleeker and Moina macrocoda, Straus were tested by mean of renewal static bioassay under laboratory condition. The observed data about the responses of the tested animals in difference concentrations and the control group of two heavy metal solutions were analysed by the SPSS-X program at 0.05 significant level.

Acute effect test for 96-h LC₅₀ level of mercury and lead solution on Puntius gonionotus was 0.22 and 70.2 mg/l, respectively. Sublethal effects of mercury solution at 0.06 mg/l for 20 days and lead solution at 17.6 mg/l for 30 days exposure showed that the obtained oxygen consumption was significantly lower than the control group.

Acute effect test for 48-h LC₅₀ level in mercury and lead solution for Moina macrocoda were 0.009 and 0.65 mg/l, respectively. The results of sublethal effect test in mercury solution and lead solution at 0.002, 0.003 and 0.16, 0.11, 0.06 mg/l concentrations, respectively showed that the number of the young water fleas from the 1st generation was significantly lower than the control group. However the average number of births per female from the 5th generation exposed at all concentration levels increased significantly more than the control groups. Beside this, it was found that maximum acceptable toxicant concentration of mercury and lead solution in water resource were 0.001 and 0.04 mg/l, respectively.

ภาควิชา Graduate School

สาขาวิชา สาขาวิชา Inter-department of Environmental Science

ปีการศึกษา 2535

ลายมือชื่อนักศึกษา น.ส.อรุณรัตน์ วงศ์

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม

กิจกรรมประจำ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความช่วยเหลืออย่างสincing ของ
รองศาสตราจารย์ ดร. ธรรมนูญ ใจนนบุรานนท์ อารยารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ และ<sup>ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมเกียรติ ปิยะธีรเดชิวรกุล ซึ่งท่านได้ให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็น
ค่างๆ ตลอดจนอธิบายวิธีการใช้ เครื่องมือวิเคราะห์การใช้ออกชี้แจงของปลาและเพียนช้า</sup>

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ เปรมนิจัติ แทนสิติ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
ดร. สมเกียรติ ปิยะธีรเดชิวรกุล กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ไฟรัช สายเชื้อ<sup>ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และรองศาสตราจารย์ ดร. ธรรมนูญ ใจนนบุรานนท์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ซึ่งกรุณาตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ของ วิทยานิพนธ์ และให้คำ
แนะนำค่างๆ เพื่อนำมาปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และเนื่องจากทุกการวิจัยครั้งนี้บางส่วน
ได้รับจากบัณฑิตวิทยาลัย จังหวัดขอบพระคุณมา ณ ที่นี่ด้วย</sup>

ขอขอบคุณ คุณสมยศ เอื้ออภิสิทธิวงศ์ ซึ่งเอื้อเฟื้อเครื่องคอมพิวเตอร์ และช่วยเหลือ<sup>การพิมพ์วิทยานิพนธ์ ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการ ภาควิชาวิทยาศาสตร์ที่ว่าไป คุณเพ็ญศรี ที่
อ่านนวยความสำคัญในการวิจัย ก้าอนนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ บิรา มากค่า ซึ่งสนับสนุน
และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยเสนอมาจนสำเร็จการศึกษา</sup>

ศูนย์วิทยบริการ
อุดมสังคมน์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย.....	๔
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	๕
กิตติกรรมประกาศ.....	๙
สารบัญ.....	๗
สารบัญตาราง.....	๑๐
สารบัญภาพ.....	๘
คำอธิบายสัญลักษณ์และค่าอื่น.....	๙

บทที่

1. บทนำ.....	1
2. การตรวจสอบสาร.....	5
การหาค่า LC ₅₀	6
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศึกษา.....	12
3. วิธีการศึกษาวิจัย.....	20
วัสดุอุปกรณ์.....	20
สารเคมี.....	21
ขั้นตอนการทดลอง.....	22
สถานที่และระยะเวลาทำการทดลอง.....	30
4. ผลการศึกษาวิจัย.....	31
ผลการศึกษาพิชิตอินพลัน.....	31
ผลการศึกษาพิชารองอินพลัน.....	42

บทที่		หน้า
	5. วิเคราะห์ผลการศึกษา.....	68
	การศึกษาพิชชาเฉียบพลัน.....	68
	การศึกษาพิชชาของเจือบพลัน.....	72
	6. สรุปและเสนอแนะ.....	83
	ผลการศึกษาพิชชาเฉียบพลัน.....	83
	ผลการศึกษาพิชชาของเจือบพลัน.....	84
	ห้องเสนอแนะ.....	85
	เอกสารอ้างอิง.....	87
	ภาคผนวก.....	93
ก.	วิธีการใช้โปรแกรม SPSS-X.....	94
ข.	การคำนวณค่า MATC.....	99
ค.	วิธีการเพาเวอร์เชิงไว้น้ำดอง.....	100
ง.	การวิเคราะห์ปริมาณแอนโคนเนี้ย.....	101
จ.	ข้อมูลเบื้องต้น.....	113
	ประวัติผู้เขียน.....	118

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญตาราง

ตารางที่

4.1	พิชเดือนพัฒนาของเมืองรัฐวิคคอลอไรค์ต่อปลาดะเพียนขาว.....	32
4.2	พิชเดือนพัฒนาของเลดไนเดรากต่อปลาดะเพียนขาว.....	33
4.3	พิชเดือนพัฒนาของเมืองรัฐวิคคอลอไรค์ต่อสุกไวน้ำแคง.....	38
4.4	พิชเดือนพัฒนาของเลดไนเดรากต่อไวน้ำแคง.....	39
4.5	เปอร์เซ็นต์การลดลงของสารละลายน้ำหนัก เมื่อเวลาผ่านไป.....	41
4.6	อัตราการใช้ออกซิเจนของปลาดะเพียนขาวในสารละลายน้ำ เมืองรัฐวิคคอลอไรค์.....	43
4.7	ปริมาณออกซิเจนที่ปลาสติกถ่ายออกมาน้ำ ในสารละลายน้ำเมืองรัฐวิคคอลอไรค์.....	45
4.8	น้ำหนักปลาดะเพียนขาวที่เสื่อมในสารละลายน้ำเมืองรัฐวิคคอลอไรค์....	47
4.9	จำนวนและเปอร์เซ็นต์การตายสั่งของปลาดะเพียนขาว ในสารละลายน้ำเมืองรัฐวิคคอลอไรค์.....	49
4.10	อัตราการใช้ออกซิเจนของปลาดะเพียนขาวในสารละลายน้ำเลดไนเดราก	50
4.11	ปริมาณออกซิเจนที่ปลาสติกถ่ายออกมาน้ำ ในสารละลายน้ำเลดไนเดราก.....	51
4.12	น้ำหนักปลาดะเพียนขาวในสารละลายน้ำเลดไนเดราก.....	53
4.13	จำนวนและเปอร์เซ็นต์การตายสั่งของปลาดะเพียนขาว ในสารละลายน้ำเลดไนเดราก.....	55
4.14	ผลของสารละลายน้ำเมืองรัฐวิคคอลอไรค์ต่อจำนวนครั้งเฉลี่ย ในการลีบพันธุ์แบบไม่อาร์เพสของไวน้ำแคง.....	55
4.15	ผลของสารละลายน้ำเมืองรัฐวิคคอลอไรค์ต่อ จำนวนครั้งของไวน้ำแคง 5 รุ่น.....	58

ตารางที่	หน้า
4.16 ผลของสารละลายนมอีคิวคลอไรด์ ต่อจำนวนลูกของไวน้ำแองรูนแบรก (F_1).....	59
4.17 ผลของสารละลายนมอีคิวคลอไรด์ ต่ออายุเฉลี่ยของไวน้ำแอง 5 วัน.....	60
4.18 ผลของสารละลายนมเดคในเห rak ต่อจำนวนครั้งเฉลี่ย ในการสืบพันธุ์แบบไม่อ้าศีกเพื่อของไวน้ำแอง 5 วัน.....	62
4.19 ผลของสารละลายนมเดคในเห rak ต่อจำนวนลูกเฉลี่ยของไวน้ำแอง 5 วัน.....	64
4.20 ผลของสารละลายนมเดคในเห rak ต่อการสืบพันธุ์ของ ไวน้ำแองรูนแบรก (F_1).....	64
4.21 ผลของสารละลายนมเดคในเห rak ต่ออายุเฉลี่ยของไวน้ำแอง 5 วัน....	66
4.22 คุณภาพน้ำที่ใช้ในระหว่างท่าการทดลอง.....	67

ศูนย์วิทยาทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หัวที่	หน้า
2.1 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นและการตอบสนองของลิ้นเมื่อชิม....	8
2.2 ความสัมพันธ์ระหว่างความเข้มข้นของสารพิษ กับการตอบสนองของแมลง.....	8
2.3 การฟีเส็นโครงระหว่างความเข้มข้นและค่าไฟบีต.....	9
2.4 การถ่ายทอดของป्रอกท์ปะปนอยู่ในน้ำเสียงมาสู่มนุษย์.....	18
4.1 เปอร์เซนต์การตายของปลาตะเพียนขาว ในสารละลายเมอร์คิววิคคลอไวร์.....	34
4.2 เปอร์เซนต์การตายของปลาตะเพียนขาว ในสารละลายเดคไนเทรก.....	34
4.3 เส้นทางความเป็นพิษของสารละลายเมอร์คิววิคคลอไวร์ และเดคไนเทรกต่อปลาตะเพียนขาว.....	35
4.4 เปอร์เซนต์การตายของไวน้ำแดงในสารละลายเมอร์คิววิคคลอไวร์..	40
4.5 เปอร์เซนต์การตายของไวน้ำแดงในสารละลายเดคไนเทรก.....	40
4.6 เส้นทางความเป็นพิษของสารละลายเมอร์คิววิคคลอไวร์ และเดคไนเทรกต่อไวน้ำแดง.....	41
4.7 การใช้ออกซิเจนของปลาตะเพียนขาว ในสารละลายเมอร์คิววิคคลอไวร์.....	44
4.8 น้ำหนักปลาในสารละลายป্রอกท์ในช่วงเวลา 30 วัน.....	44
4.9 เปอร์เซนต์การตายสะสมของปลาตะเพียนขาว ในสารละลายเมอร์คิววิคคลอไวร์ในระยะเวลา 30 วัน.....	48
4.10 การใช้ออกซิเจนของปลาตะเพียนขาวในสารละลายเดคไนเทรก....	48
4.11 แสดงน้ำหนักปลาตะเพียนขาวที่เลี้ยงในสารละลายเดคไนเทรก....	54

4.12 เปอร์เซ็นต์การตายสัชสมของปลาตะเพียนชาว ในสาระลายเลดในเขต.....	54
4.13 ลักษณะของไว้น้ำแห้งในสาระลาย เนื้อริบวิคคลอไวร์ทีออบกับกลุ่มควบคุม.....	56
4.14 ระดับความเข้มข้นของเนื้อริบวิคคลอไวร์ทีออบรับได้ ในแหล่งน้ำที่ไว้น้ำแห้งอาศัยอยู่โดยไม่เป็นอันตราย.....	59
4.15 ลักษณะของไว้น้ำแห้งในสาระลายเลดในเขตเทือบกับกลุ่มควบคุม..	61
4.16 ระดับความเข้มข้นของเลดในเขตที่อ่อนรับได้ในแหล่งน้ำ ที่ไว้น้ำแห้งอาศัยอยู่โดยไม่เป็นอันตราย.....	65.

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ค่าอัตราสัมฤทธิ์ลักษณ์และค่าอ่อน

LC₅₀

หมายถึงปริมาณหรือความเข้มข้นต่ำสุดของสารพิษที่เจือปนอยู่ในน้ำแล้วทำให้ประชากรสัตว์ทดลองคือปลากะเพยนขาวและไวน้ำแดง ตาย 50 เปอร์เซ็นต์ (Median Lethal Concentration) ในช่วงเวลาสั้น ๆ คือ 24 ถึง 96 ชั่วโมง โดยทั่วไปนักแทนค่าความเป็นพิษเฉียบพลันในระยะเวลา 24 ชั่วโมงหรือ 96 ชั่วโมงคือสัมฤทธิ์ลักษณ์ 24h-LC₅₀ และ 96h-LC₅₀ ตามลำดับ

MATC

หมายถึงระดับหรือปริมาณความเข้มข้นของสารพิษที่ยอมรับได้ในสภาพแวดล้อม ที่สัตว์ทดลองอาจต้องอยู่ได้โดยไม่เป็นอันตราย (Maximum Acceptable Toxicant Concentration)

พิษเฉียบพลัน

หมายถึงผลหรืออาการที่สัตว์ทดลองตอบสนองต่อสารพิษหลังจากได้รับสารพิษเข้าไปปริมาณมากเพียงครั้งเดียว หรือหลายครั้งในช่วงเวลาสั้น ๆ ประมาณ 24 ถึง 96 ชั่วโมง

พิษร่องเฉียบพลัน

หมายถึง ผลหรืออาการที่สัตว์ทดลองตอบสนองต่อสารพิษ ภายหลังจากได้รับสารพิษในปริมาณที่ต่ำกว่า ปริมาณที่ทำให้สัตว์ทดลองตาย แต่ได้รับช้ากันหลอย ๆ ครั้ง และต่อเนื่องกัน ผลหรืออาการต่างๆ ที่เกิดขึ้นได้แก่ การเปลี่ยนแปลงน้ำหนักตัว การกินอาหาร การทดสอบพิษร่องเฉียบพลันนี้ มีประโยชน์ ต่อการจัดระดับและปริมาณความเข้มข้น สำหรับการทดสอบพิษร่องเฉียบพลันแบบเรื่อวังค์ไบปอ๊อกด้วย